

Publicerad 2014-07-21 01:42 av Girl in the dense void.

En döende hägring

Bilderna fanns där i hennes vision men hon kunde ej se dem själv.

Ingen självantändning. Ingen andning. Rök In och ut.

Klibbig svärta som fastnar i väggarna omkring henne och i samtal, möten och kroppar.

Bildar en hinna framför hennes ögon som blockerar allt. Endast svaga minnen av en tid då stegen var lätta, då kyssar brann och hon hade ett fladdrande hjärta som hon trodde kunde leda henne till lycka.

Nu givs hon ej en blick, ej en tanke. Ingen synar själ eller tanke hos henne.

Knulla kroppen utan ord. Begrava sig i bröstet.

Klämma. Känna. Tills det att hon vill kräkas.

Utan att behöva tänka på vad som tog kroppen dit.

Till slut är hon ej längre någon. Har lärt sig att ingen vill höra henne och att tankarna som passerar är gift.

Har lärt sig att inom henne finns ej djup eller färg och den kvinnan hon var är inget annat än en hägring.

Hägring som hånar vid dödsbädden som hon kallar livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Girl in the dense void. med Poeter.se id #31686 innehar upphovsrätten